

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 21 | 1. NOVEMBER 1934 | 83. AARGANG

ER VERDEN MODEN TIL ØDELÆGGELSE?

Af Ældste *Joseph Fielding Smith* af de tolvs Raad.

Jeg ønsker at bære mit Vidnesbyrd og billige de Raad, som blev givet i Morges af eders Stavspræsident med Hensyn til Omsorgen for dem, der er i Nød blandt os. Jeg er bange for, at mange vil komme til at lide Nød i den kommende Vinter. Jeg vilde meget gerne i Kirken se den samme Broderkærlighedens Aand og Hjælp, som eksisterede i Utahs historiske Begyndelse. Da vort Folk først kom til disse Dale, kom de her uden nogetsomhelst. Det var et nyt Land, meget øde og ufrugtbart. Pionererne gennmgik Ting og Besværligheder, som vi kun kender lidt til nu til Dags. Jeg kender kun lidt til dem; jeg har kun hørt og læst om dem. Men under alle deres Bekymringer nærede de en Kærlighed til hinanden, og ingen gik sulten, saa længe de havde noget at dele. Maaske de alle til Tider var sultne, fordi ingen af dem havde noget.

Nogle af os er velsignet i rigt Maal; vi har nok at spise, gode Hjem, og vi kan hjælpe hinanden. Jeg haaber ikke, at nogen af de Sidste Dages Hellige vil komme til lide noget. Vi, som har, skal hjælpe dem, som ikke har noget.

Jeg vil ikke optage Tiden i Eftermiddag med at læse Kong Benjamins Ord for eder, men jeg skal fortælle jer, hvor I kan finde dem. Naar I kommer hjem, saa læs i Mormons Bog i Mosias det 2., 3. og 4. Kapitel Kong Benjamins Ord.

Naar I kommer hjem, kan I læse disse Ord især med Hensyn til vor Afhængighed og den Kendsgerning, at vi alle er Tiggere, hver eneste af os.

I Virkeligheden saa var det stort set en Prædiken om Tiggeri, som jeg holdt i Morges. Ikke sandt — i den Betydning, som det er min Hensigt at bruge det Ord. Jeg appellerede til Folket om at søge Herren i Bøn, at takke ham for de Velsignelser, som vi har modtaget, og bede ham om Velsignelser, som vi trænger til. Vi trænger til hans Velsignelser, og vi burde i det mindste bede ham om dem. Vi er i Gæld til ham, en Gæld, som aldrig kan betales, ligemeget hvad vi end yder, ja selv om vi nedlægger vort Liv for ham. Intet Menneske kan nogensinde betale den Gæld, for det er umuligt. Naar I har læst Kong Benjamins Ord, saa læs det 17. Kp. i Lukas, hvor lignende Ord er udtalt af Kristus. Han sagde til sine Disciple, naar I har gjort alt, hvad I er blevet befalet til at gøre, »saaledes skulle ogsaa I, naar I har gjort alle disse Ting som er eder befalede, sige: »Vi ere unyttige Tjenere, kun hvad vi var skyldige at gøre, have vi gjort.« Vi er alle Genstand for hans Velsignelser, vi forventer dem og kan slet ikke undvære dem, og vi vil aldrig være i Stand til at betale vor Gæld til ham tilbage. Vi tilhører Kristus, og han har ikke alene Ret til at foreslaa, men ogsaa at forlange, at vi skal holde hans Befalinger. Ikke desto mindre har vi den Rettighed til frit at vælge, om vi vil tjene ham eller ej, for vi har vor Handlefrihed, og saa maa vi tage Følgerne, for Straffen vil komme.

Det var min Hesigt at sige dette i Morges, men jeg blev ledet til at sige andre Ting. Det gør mig ondt, at vi nødvendigvis maa gaa igennem disse Ulykker og Lidelser. Jeg tænker ikke saa meget paa de økonomiske Vanskeligheder. Vi kan trods alt ikke komme uden om, at vi har dem, men jeg kan ikke lide at se Folk sulte, og jeg kan ikke lide at se Folk fryse eller gaa nøgne, og vi bør ikke tillade det. Vi behøver det ikke, om vi er velgørende, thi saa har vi Kristi sande Kærlighed i vore Hjerter, for det er netop, hvad Velgørenhed er.

Lad os sige, Brødre og Søstre, hvis I tror, at I har set Besværlighedernes Endeligt, kan jeg fortælle jer, at I tager Fejl. De er næsten ikke begyndt endnu. Jeg tror fuldt og fast paa Herrens Ord uden Forbehold eller Tvivl. I Den kostelige Perle finder vi en Beskrivelse af en Samtale med Enok og Herren. Enok udtrykte sin store Sorg over Verdens Synder. Han saa i et Syn Verden og dens Indbyggere. Han saa Kristus paa sin Mission her paa Jorden, han saa ham naglet til Korset for Verdens Synder, og det gjorde ham meget ondt, og

han græd, og Hovedindholdet af hans Ord var: »Hvor længe, o Herre, vil dette fortsætte. Hvor længe vil det vare, før Jorden skal hvile fra dens Ondskab«, og Enok tryglede og bad Herren om at komme paa Jorden igen. Naturligvis var det Guds Plan fra Begyndelsen, at Herren vilde komme paa Jorden igen i de sidste Dage, og han gav da Enok det Løfte: »Saa sandt jeg lever, skal jeg komme i de sidste Dage, i Ugudelighedens og Hævnens Dage, for at opfylde den Ed, jeg har svoret dig angaaende Noas Børn. Og Dagen kommer, da Jorden skal hvile, men før den Dag skulle Himlene formørkes, og et Mørkets Slør skal indhylle Jorden; Himlene skulle ryste og ligeledes Jorden, og stor Trængsel skal der være iblandt Menneskenes Børn, men mit Folk vil jeg bevare.«

Jeg har hørt nogle af vore Brødre sige, at Verden er ved at forbedre sig. Jeg véd ikke, om nogle siger det nu eller ej, men jeg har i hvert Fald hørt det mange Gange. Hvert Menneske, som siger, at Verden forbedrer sig, forstaar ikke Skrifterne og Herrens Aabenbaringer; dette kan jeg bevise for ham paa 15 Minutter, om han ønsker Bevis. Jeg skal nu forsøge at bevise dette for jer i Eftermiddag. Verden forbedrer sig ikke, men bliver endnu værre. Der er mere Ondskab i Verden i Dag, end der var i Gaar, og mere nu, end der var for ti Aar siden. Verden er moden til Ødelæggelse. Jeg siger ikke dette af mig selv, men med Guds Ord og Herrens Aabenbaring som Grundlag. Jeg ønsker her at læse en Profeti for jer, som blev givet for omkring 600 Aar før Kristi Komme: »Men se i de sidste Dage«, se dette fastsætter bestemt Tiden, »eller i Hedningernes Dage, skulle alle de hedenske Folkeslag, og ligeledes Jøderne, baade de, som skulle komme paa dette Land, og de, som skulle være i andre Lande, ja, i alle Landene paa Jorden, blive drukne af Synd og allehaande Vederstyggeligheder; og naar denne Dag kommer, da skal Hærskarernes Herre hjemsøge dem med Torden og med Jordskjælv og med et stort Bulder og med Storm og med Uvejr og med en fortærende Ildslue.« (2. Nephi 27: 1—3). Det er temmelig bestemt, ikke sandt? I Hedningernes Dage — vi lever i Hedningernes Dage — Ondskab og Had vilde være herskende over hele Jorden, og tænk ikke, at vort Land er fri for dette.

Der bliver begaaet større Overtrædelser og Forbrydelser i De Forenede Stater end i de fleste andre Lande i hvert Fald blandt disse, som kaldes kristne. Saa sent som i Aaret 1894 den 15. Juli stod Præs. Wilford Woodruff paa denne Forhøjning, ikke paa samme Sted, hvor jeg nu staar, thi I har siden faaet en ny Bygning, og han talte til Folket. Jeg vilde

ønske, jeg havde en Kopi af hans Tale her, thi saa vilde jeg læse den for jer. Han talte om Tidernes Tegn; han aabnede denne Bog, Pagtens Bog, og han læste fra det 86. Kapitel om Lignelsen om Hveden og Klinten og om Englene, som raabte til Herren Dag og Nat, og var rede til at blive udsendt for at høste Markerne, og han sagde, at disse Engle nu var udsendt for at fuldføre denne Mission. Dette var ikke den eneste Gang, Præs. Woodruff sagde dette, thi foruden at sige det her i Weber Stav, sagde han det ogsaa i 1896 ved Kirkens Generalkonference. Jeg var den Gang her og hørte ham, og ved talrige Lejligheder mellem 1893—1896, paa hvilket Tidspunkt han døde, har han benyttet dette Emne som sin Tale, og Hovedindholdet af denne var at fra den Tid vilde Besværlighederne stadig tage saadan til her paa Jorden, at Menneskene vil blive helt forvildede.

Omkring 1916, tror jeg, det var, gennemgik jeg efter min Faders Ønske Aviserne og mange Magasiner for et Tidsrum af 20 Aar, og til min store Overraskelse opdagede jeg, at Ulykker og Besværligheder forøgedes hvert Aar i Nationerne. I Løbet af de sidste Maaneder har vi haft frygteligt Stormvejr, som har foraarsaget store Ulykker paa Landets Kyststrækninger. Mange Liv er gaaet tabt, og Værdier til Millioner af Kroner er gaaet tabt. Jeg formoder, at vi har glemt alt dette, og dog indeholdt Aviserne en Beskrivelse af den sidste Storm for kort Tid siden. Disse Ting bliver mere og mere almindelige. Ulykker formindskes ikke. Folk er ikke saa retfærdige, som de var før Verdenskrigen, ikke paa nogen Maade. Jeg ønsker at tale om det, før jeg er færdig, hvis jeg ikke glemmer det. Jeg ønsker at læse et eller flere Skriftsteder, og jeg vil sige eder, at jeg tror disse Ting og tager dem bogstaveligt. Jeg tror, at Herrens Ord vil blive opfyldt. I det første Kapitel i Pagtens Bog siger Herren følgende: »Bereder eder, bereder eder for det, som skal komme, thi Herren er nær. Herrens Vrede er optændt, og hans Sværd er blottet i Himlen, og det skal falde paa Jordens Indvaanere. Og Herrens Arm skal aabenbares. Og Dagen kommer, da de, som ikke vil høre Herrens Røst, ej heller hans Tjeneres Røst, ej heller give Agt paa Profeternes eller Apostlenes Ord, skal udryddes af Folket.«

Jeg kunde ønske at optage Tiden, hvis jeg ikke havde andet at sige, at dvæle ved dette, men jeg vil hurtigt gaa over det ved at sige dette: Det Skriftsted er kun en Forudsigelse, som er gentaget, og som stammer fra Mose Dage. Moses erklærede, at Herren i de sidste Dage vilde sende en Profet lig ham, som Folket skulde høre i alle Ting, og hvis de nægtede at adlyde, skulde de udryddes af Folket. Dette er meget betyd-

ningsfuldt. Det gentages mange Gange i Skriften. Nephi taler om det, og da Kristus viste sig for Nephiterne, citerede han det (3. Nephi 20. og 21. Kp.), og Peter citerer det ogsaa for Joderne. Da Moroni kom til Joseph Smith om Natten den 21. September 1823, citerede han disse Ord, som gives af Peter, og sagde: »Dagen er endnu ikke kommet«, da de, som ikke vilde hore den Profets Stemme, som er Kristus, »vilde blive udryddet af Folket, men vilde snart komme«. Han citerede ogsaa det 11. Kapitel af Esaias og sagde, at det nu skulde opfyldes. Hvis I onsker at vide det, kan I læse det. Tiden vil snart komme, da de, som ikke har sluttet en Pagt med Herren, skal blive udryddet af Folket, hvis de nægter at lytte til Herrens Røst, og ej heller hans Tjeneres Rost, ej heller giver Agt paa Profeterne eller Apostlenes Ord. Jeg ser hen til den Dag, da der finder en Udrensning Sted i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Det er netop derfor, jeg ønsker at advare eder. Jeg ser hen til en Udskillelse af Folket, da de, som er oprorske, som er ulydige, som bryder Loven, og som ikke vil lytte til Herrens Bud, vil blive fejet til Side, akkurat som Skriften siger, »de vil blive udryddet af Folket«. Jeg skal bestræbe mig paa at vise jer, hvorledes de vil blive udryddet, ved at læse nogle faa Skriftsteder.

I Pagtens Bog 5. Kapitel siger Herren, efter at have talt om det Vidnesbyrd, som vil blive forkyndt af Ældsterne: »Og deres Vidnesbyrd skal ligeledes gaa ud til denne Slægts Fordommelse, dersom de forhærder sig imod dem; thi Ødelæggelsens Straffedomme skal komme over Jordens Indbyggere, og skal blive ved at udgaa fra Tid, dersom de ikke omvender sig, indtil Jorden bliver tom, og dens Beboere er fortærede, og saaledes tilintetgjort ved min Tilkommelses herlige Aabenbarelse. Se, jeg siger dig disse Ting, ligesom jeg ogsaa forudsagde Jerusalems Ødelæggelse til Folket; og mine Ord skulde ogsaa denne Gang vorde fuldbyrdet, ligesom de hidtil er blevne fuldbyrdede.«

Hvis I onsker at vide, hvorledes denne Profeti blev opfyldt, da Jerusalem blev lagt ode, beder jeg jer blot gaa til Historien og finde, hvad der skete med Jerusalem i Aar 70 e. Kr. Byens Mure blev revet ned, og Tusinder af Mennesker blev dræbt, andre taget til Fange, og hele Folket blev spredt over hele Jorden, ja, endog Templet blev lagt ode til Grunden. Nu siger Herren: »Mine Ord skulde ogsaa denne Gang vorde fuldbyrdede, ligesom de hidtil er blevne fuldbyrdede«, med Hensyn til Udryddelsen af Folket i de sidste Dage, hvis de ikke omvender sig.

Jeg kunde lide at læse dette Skriftsetd for Dem — der er mange andre lignende Skriftsteder — jeg tager dem ikke alle:

»For den faste Beslutning er udgaaet fra Faderen, at de skulde blive indsamlede til et Sted paa dette Land for at berede deres Hjerter, ja, for at beredes i alle Ting til den Dag, da Trængsel og Ødelæggelse skal udsendes over de Ugudelige; thi Timen er nær, og Dagen kommer snarligen, da Jorden er moden, og alle de Hovmodige, og de, som leve ugudeligt, skulle være som Halm, og jeg vil opbrænde dem, siger Hærskarernes Herre, saa at Ugudelighed ikke skal være paa Jorden; thi Timen er nær, og det, der blev talt ved mine Apostle, maa fuldkommes, thi som de talte, saa skal det ske;

Thi jeg vil aabenbare mig fra Himlen med stor Kraft og stor Herlighed, med alle Himlens Hærskarer, og bo i Retfærdighed hos Menneskene paa Jorden et Tusinde Aar, og de Onde skulle ikke bestaa.« (Pagtens Bog 29: 8—12).

I den samme Aabenbaring tilfojer Herren dette: »Og der skal være Graad og Jammer iblandt Menneskenes store Skarer; og der skal udsendes en svær Hagelstorm for at odelægge Jordens Grode; og det skal ske formedelst Verdens Ugudelighed, at jeg vil hævne mig paa de Ugudelige, fordi de ikke vilde omvende sig, thi min Vredes Skaal er fuld, thi se mit Blod skal ikke rense dem, dersom de ikke hore mig.« (Pagtens Bog 29: 15—17).

Fred er borttaget fra Jorden og vil aldrig komme igen for Kristi Komme. Dette kan I skrive ned. Der er en Mængde af den Slags Skrifsteder, jeg læser et andet: »Men se, de tiloversblevne Ugudelige har jeg forvaret i Morkets Lænker til Dommen paa den store Dag, der skal komme ved Verdens Ende. Og ligeledes vil jeg lade de Ugudelige forvares, der ikke vil hore min Rost, men forhærde deres Hjerter, og ve, ve, er deres Dom.« (Pagtens Bog 38: 5—6).

Og atter i Kapitel 101 Vers 10—12: »Jeg har svoret, og Beslutningen er kundgjort ved en foregaaende Befaling, som jeg har givet eder, at jeg vil drage min Fortornelses Sværd for mit Folks Skyld, og ligesom jeg har sagt, skal det ske. Min Vrede skal snart udoses uden Maade over alle Nationer, og dette skal jeg gore, naar deres Ugudeligheds Bæger er fuldt. Og paa den Dag skullé alle de, der findes paa Vagttaarnet, eller med andre Ord, hele mit Israel, frelses.«

Hans Vrede bliver i denne Tid udost over os. Alle Nationer er i en fortvivlet Tilstand. Vi véd knap nok, hvad der foregaar i Europa, vi horer kun lidt om det i Aviserne. Ældste John A. Widtsoe har skrevet og fortalt os om noget af det, der foregaar der. Fred har været borttaget fra Jorden, og Verden modnes i Synd; Uretfærdighedens Bæger er i Færd med at blive tyldt. Her er en anden Aabenbaring, som fortæller angaaende Krig, og en Del af den er allerede blevet

opfyldt: »Og saaledes skulle Jordens Indvaanere sorge for Sværdets og Blodsudgydelsens Skyld, og ved Hungersnød og Plager og Jordskælv og Himlens Torden og stærke og frygtelige Lynslag skulde Jordens Indvaanere komme til at erfare en almægtig Guds Fortornelse og Vrede og tugtende Haand, indtil den bestemte Ødelæggelse fuldstændigt har tilintetgjort Nationerne.« (Pagtens Bog 87: 6).

(Fortsættes.)

DEN DANSKE MISSION.

KONFERENCEN I ODENSE.

Efteraarskonferencerne i den danske Mission tog sin Begyndelse i Odense den 7. Oktober 1934.

Konferencen indledede Sondag Morgen med et lille, kort, men interessant Program, som blev udfort under Ledelse af Sondagsskolen. Efter at Programmet var udfort, blev Kirkens Generalautoriteter foreslaaet og opholdt. Tilsidst talte Ældste Willard Larsen og Præsident og Soster Petersen. Ved dette Mode var 16 tilstede.

Sondag Aften talte Præsident Owen M. Christensen over Emnet »Hvad er de mest betydningsfulde Ting i Livet«, Ældste Holger Jorgensen om »Hvorfor er der Missionærer i dette Land?« Missionspræsident Alma L. Petersen var Aftenens sidste Taler og talte opbyggende og inspirerende om »Hvad vi bor gore for at opnaa en fuld og evig Frelse i Guds Rige«. Mellem Talerne blev der sunget nogle smukke Numre. Der var 33 til dette Mode. *W. Ø. P.*

KONCERT I RANDERS.

Mandag den 8. Oktober gav Aarhus og Aalborg Sangkor under Ledelse af Ældste Richard D. Johnsen og Organist Soster Lilly Jensen en ypperlig Koncert i Randers med Assistance af Soster Rieber, Herr Jens Pedersen og Herr Anton Hansen. Det er vistnok forste Gang i Den danske Missions Historie, at noget saadant har været forsogt, og for at et saa stort Arrangement kunde gaa godt, har det krævet stor Opofrelse og Anstrengelser af hver enkelt af Deltagerne, men Lonnen udeblev heller ikke, thi Koncerten blev en Kæmpesukces.

Et meget interessant Program blev udfort og hostede velfortjent Bifald af de tilstedeværende. Indbefattet Korenes Medlemmer, som talte 62 Stemmer, var der ialt knap 300 nærværende, og deriblandt fandtes ogsaa et Par Journalister, som optog Rapport. I en lille Pavse benyttede Grensforstander Ma-

rius Poulsen, Randers, Lejligheden til at sige et Par Ord til de tilstedeværende, og til Slut gav Missionspræsident Alma L. Petersen, som sammen med sin Hustru lige var kommet fra Odense, nogle Bemærkninger.

Som før sagt blev Koncerten en stor Sukces, og vi haaber, at denne Koncert har givet os flere Venner i Randers By. Vi takker med disse Linier hver enkelt, som har bidraget til, at dette Arrangement har været fuldført. *W. O. P.*

KONFERENCEN I AARHUS.

Efteraarskonferencen i Aarhus den 12., 14. og 15. Oktober 1934 indledes med en Koncert Fredag Aften den 12. Oktober med Ældste Thorvald J. Jensen som Korleder og Søster Lilly Jensen som Organist. Koncerten var som tidligere Aar meget vellykket, kun burde nogle flere have overværet den. Missionspræsident Alma L. Petersen benyttede en kort Tid til at forklare lidt om vor Tro og Lære. 92 Mennesker var nærværende.

Konferencen tog sin egentlige Begyndelse Søndag den 14. Oktober, og som de foregaaende Aar prægedes denne Konference af Besøg af Søskende fra Distriktets afsidesliggende Grene saasom Randers, Silkeborg, Herning og Viborg, og trods det daarlige Vejr var alle Møderne godt besøgt.

Kl. 9 var der Præstedomsmøde under Missionspræsidentens Præsidium, og efter at Ældste Arthur V. Haun, Ældste Marius Poulsen, Randers, og Ældste Thorvald Bregentoft, København, havde fortalt om Præstedømmets Arbejde og Betydning i deres respektive Grene, talte Præsident Christen Nielsen og Præsident Alma L. Petersen opmuntrende til Brødrene og manede dem til Aktivitet og til at leve saaledes, at de kunde sige til Menigheden: »Kom og følg mig«. Tilstede 27.

Paa samme Tid afholdt Primaryforeningernes Bestyrelser i Distriktet et kort Instruktionsmøde under Ledelse af Missionspræsidentinde Eliza Petersen.

Kl. 10 afholdtes et Møde under Ledelse af Præsidenten for Søndagsskolens Hovedbestyrelse, Ældste Thorvald Bregentoft. Efter at et kort og interessant Program var udført, udtalte Medlemmerne af Aarhus Grens Søndagsskoles Bestyrelse deres Glæde over Arbejdet i Søndagsskolen. Broder Bregentoft talte om »Hvorfor vi bør gaa i Søndagsskole«. Derefter blev Kirkens Generalautoriteter foreslaaet og opholdt. Desuden talte Ældste Rulon Hansen og Ældste William Ørum Pedersen. Tilsidst talte Missionspræsident Alma L. Petersen opmuntrende og formanende til de tilstedeværende. Mødet overværedes af 105.

Næste Møde, som afholdtes Kl. 2, var et Instruktionsmøde for Distriktets Funktionærer, hvor Instruktioner blev givet af Repræsentanter for Hovedbestyrelsen, hver Organisation i hver sit Værelse. Da man atter samledes, gav Præsident Petersen nogle Bemærkninger og opmuntrede alle til nu at tage fat med forøget Energi. Der var 125 til Stede.

Dagens sidste og bedst besøgte Møde begyndte Kl. 7, og 163 overværede dette Møde. Aftenens første Taler var Ældste Thorvald J. Jensen, som talte om »Hvorfor der er Missionærer i dette Land«. Efter en smuk Kvartet og et godt Musiknummer talte Ældste Calvin B. Jolley over Emnet »Hvad er de mest betydningsfulde Ting her i Livet«. Ældste Emil Thomsen, Silkeborg, talte opmuntrende og formanende om Nødvendigheden af at være i Besiddelse af Kærlighedens Aand, og han fremhævede ogsaa den store Betydning, det havde for vore Medmennesker at være et Eksempel for dem.

Den nyankomne Missionær Ældste Lewis Westenskow gav en lille dansk Tale, hvori han udtrykte sin Glæde over at være i Danmark paa Mission. Desuden talte Ældste Thorvald Bregentoft fra København.

Aftenens sidste Taler var Missionspræsident Alma L. Petersen, som formanede Søskende til at forstaa deres Pligter og at udføre dem.

Mandag Aften afholdt Den kvindelige Hjælpeforening en Basar, hvor man ogsaa kunde faa forskellige Forfriskninger. Denne Festlighed overværedes af 75.

Ialt overværedes Konferencen af 587. Ved denne Konference tillagdes 5 nye Medlemmer ved Daab. *W. O. P.*

KONFERENCEN I AALBORG.

Som tidligere Aar afholdt Koret som Indledning til Konferencen en Koncert. Koret ledede af Ældste Richard D. Johnsen med Søster Edith Løjborg som Organist og med Assistance af Herr Mortensen. Koncerten var fra først til sidst meget vellykket. Der var 106 tilstede.

Den paafølgende Dag Lørdag den 20. Oktober blev benyttet til Møder, først Missionærmøde, hvor mange interessante og opbyggende Ting blev behandlet. Om Eftermiddagen og Aftenen holdt Præsident Petersen Møde med Grensforstanderskabet, hvor forskellige Problemer vedrørende Grenens Affærer blev drøftet.

Søndag Morgen den 21. Oktober Kl. 8,45 afholdt Præstedømmet et Møde under Præsidium af Missionspræsidenten og under Ledelse af Distriktspræsident Chr. Nielsen. De ledende Brødre aflagde en kort Rapport over Arbejdet, og derefter talte Ældste Thorvald Bregentoft, København, og Præ-

sident Alma L. Petersen til Brodrene og opmuntrede til storre Aktivitet. Tilstede 23.

Kl. 10 var der Sondagsskole under Ledelse af Præsidenten for Sondagsskolens Hovedbestyrelse Ældste Thorvald Bregentoft, og efter at Nadveren var blevet administreret og omdelt, blev et kort Program udfort. Derefter blev der indsat en ny Bestyrelse for Sondagsskolen. Nogle faa Bemærkninger blev givet af de nyindsatte Brodre tillige med Broder Bregentoft, Præsident Nielsen, Soster Eliza Petersen. Kirkens Generalautoriteter blev foreslaaet og opholdt, og tilsidst udtrykte Præsident Alma L. Petersen sin Glæde over at være nærværende. 106 overværede dette Mode.

Ved Instruktionsmodet Kl. 2 velsignedes Soster Hedvig Larsens Son, og han blev givet Navnet Kurt Ejvind Larsen. Ældste Laurits Wagner talte om »Samarbejde i Hjælpeorganisationerne«. Efter at Grenens Funktionærer var blevet foreslaaet og opholdt, gik hver Hjælpeorganisation til sit Værelse, hvor folgende Repræsentanter fra Hovedbestyrelserne gav Instrukser: Soster Eliza Petersen i den kvindelige Hjælpeforening, Ældste Thorvald Bregentoft i Sondagsskolen, Ældste William Ørum Pedersen i Ungdomsforeningerne, Missionspræsident Alma L. Petersen i den genealogiske Klasse. Der var 76 til dette Mode.

Ved Aftenmodet Kl. 7 talte Ældste Valdemar Gerlach om »Hvorfor der er Missionærer i dette Land«. Ældste Richard D. Johnsen talte om »Hvad er de mest betydningsfulde Ting i Livet?« Folgende Brodre blev kaldet til at give nogle faa Bemærkninger: Præsident Nielsen, Ældste Thorvald Bregentoft, Kobenhavn, Ældste Andersen, Hjorring, Ældste Nielsen, Bronderslev, Ældste William Ørum Pedersen, Ældste Holger A. Jorgensen og Ældste Thomas C. Sorensen. Sidstnævnte Taler gav for anden Gang en dansk Tale. Imellem Talerne sang Koret nogle smukke Sange. Til sidst talte Præsident Petersen gribende og inspirerende til de tilstedeværende og lod dem forstaa, at Herren have et Arbejde til hver enkelt af dem at udfore. Ialt tilstede 127.

Konferencen afsluttedes med en Basar til Fordel for Den kvindelige Hjælpeforening, som overværedes af 76. Ialt har Konferencen været besogt af 512. *W. Ø. P.*

BRYLLUP I AARHUS.

Det er os en stor Glæde nu at kunne meddele, at Ældste Thorvald J. Jensen blev viet til Soster Edith Nielsen Lordag den 13. Oktober.

De nygifte er sikkert kendt af mange af »Stjernen«s Læsere, eftersom Broder Jensen i over et Aar har arbejdet som Mis-

sionær i den danske Mission. Hvor det unge Par er kendt, er de meget afholdt, og de Søskende, som endnu ikke har faaet Lejlighed til at lykønske dem, forener sig sikkert med os i at ønske Broder og Søster Jensen en lys og lykkelig Fremtid.

W. Ø. P.

DEN NORSKE MISJON.

DISTRIKTKONFERANCE I TRONDHEIM 29.—30. SEPTEMBER OG 1. OKTOBER.

Konferencen tok sin begynnelse Lørdag aften kl. 8 med G. U. F.-møte. Følgende misjonsautoriteter var nærværende: Misjonspresident Milton H. Knudsen, misjonssekretær str. Merl Knudsen, distriktpresident Olaf H. Vogeler og eldste Arthur C. Ridd.

Alle konferancens møter var under presidium av misjonspresidenten og blev ledet av distriktpresidenten.

Møtet lørdag aften blev åpnet med avsyngelsen av sangen: »Kom Hellige«. Bønn av forstander Sverre Kristiansen. Sang: »Atter kraftig saltes jorden«. Distriktpresidenten bød forsamlingen velkommen. Presidenten for Unge menns forening Bergsvein Aspen talte ovr G. U. F.s motto: »Ved mitt virke vil jeg vise min troskap til kirken«. Str. Alvhild Vinje talte om: »Ungdomsforeningens oprinnelse og historie«. Br. Gustav Risan talte om: »Hjemmets stilling og borgerskapets utvikling gjennem G. U. F.«, og br. Helge Lund om: »G. U. F.s fritidsprogram«. Imellem talerne var der sang av koret. Misjonspres. Milton H. Knudsen talte over emnet: »G. U. F.s hensigt«. Distr.pr. Vogeler takket for fremmøtet. Møtet sluttet med G. U. F.s sang: »Fremad gå«.

Takksigelse ved br. Arne Hauan.

Søndag morgen kl. 9 blev prestedomsmøte avholdt, hvor misjonspresidenten talte og gav brødrene råd og instruksjoner.

Kl. $^1/_2$11 blev primarymøte avholdt. Nadvaren blev administreret og utdelt. Kirkens og misjonens generalautoriteter blev foreslått til opholdelse i de Helliges bønner. Br. John Øien talte over emnet: »Religiøs trening blandt barn«. En oplesning: »Jesus helbreder de ti spedalske«, av Sigurd Pedersen. Str. Solveig Astad talte om: »Primary som en organisasjon for barn«. Str. Merl Knudsen talte om: »Primaryorganisasjonens hensikt«. Pr. Vogeler var tolk. Misjonspresidenten talte og opmuntret barna til deltagelse i dette store

(Fortsættes Side 494.)

SKANDINAVIENS STJERNE
Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Alma L. Petersen.	William Ørum Pedersen.

DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB GIVER EN NØGLE.

I et Brev lige modtaget fra det første Præsidentskab stod disse vise og opmuntrende Ord: Aktivitet i Kirkens Arbejde er Nøglen til sand Glæde og Lykke i Evangeliet. Alle Medlemmer, som altid har været glade for Kirken, kan bevidne, at disse Ord er sande. Og i disse Ord finder vi en Løsning paa, hvorfor der er saa mange Aktiviteter indenfor Præstedømmet og de forskellige Hjælpeorganisatioer.

Hjælpsom Aktivitet udvikler og giver Fremgang, og helbredende aandelig Vækst bringer altid Lykke. Det første Præsidentskabs Nøgle bør benyttes af alle Grensforstanderskaber og alle, som besidder præsiderende Stillinger. Organisationerne, som arbejder saavel med Børnene, Ungdommen som de ældre og Præstedømmets Medlemmer, bør altid holdes i Gang saaledes, at alle er aktive.

I nogle Grene har den Tanke været fremherskende blandt de ledende Brødre, at Omstændighederne ikke talte for nogen Primaryforening, Ungdomsforening o. s. v. Naturligvis findes der visse Steder Aarsager til, at disse Organisationer ikke er blevet organiseret. Hvis der ikke findes nogen, som kan lede, kan der ikke organiseres nogen Organisationer, for det er nødvendigt at have dygtige Ledere til enhver Forening. Men hvis der findes en Villie til at organisere en Forening, findes der i de fleste Tilfælde ogsaa nogle Ledere. De Resultater, som følger Overværelsen af en god Primary f. Eks., er saa vidunderlige, at en Gren ikke burde tøve med at faa denne Børneorganisation startet. Det samme kan siges om Ungdomsforeningen.

I Forbindelse med dette bør det nævnes, at de, som tager Del i Ungdomsforeningens Aktiviteter: Musik, Drama, Genfortalt Historie, Debat etc. Disse Former for Aktiviteter synes at appellere mere til Besøgende end at være almindelige religiøse Møder. Gennem disse Attraktioner kan vore Venner, som ikke tilhører Kirken, blive interesserede med os endog

i vore Gudstjeester og religiose Moder. I det mindste bliver de venligt sindet overfor Kirken. Om Bornene er interesserede i Primaryforeningen, vil Forældrene faa Kendskab til os og maaske senere vil de blive Medlemmer af Kirken. Ja, i Sandhed, det kan siges, at Primaryforeningerne i visse Grene er det bedste Middel til at interessere Folket.

Men et advarende Ord bor gives til de præsiderende. Driv ikke nogen bort ved at give dem for meget Arbejde. En Hest vil svigte, hvis man lægger for tunge Byrder paa den. Selvfølgelig findes der Personer, som er mere egnet og mere villig til at tjene andre. Enhver Stilling og ethvert Ansvar bor gives til den bedst mulige Leder. Det sker derfor af og til, at en dygtig Person bliver paalagt saa store Byrder, at han til sidst bliver træt og holder op med at tage Del i Kirkens Arbejde. En forstandig Grensforstander vil undgaa disse Yderligheder.

Hvert normalt Menneske har Krav paa og Ret til Udvikling, og Evangeliets Aand er kun tilfredsstillende, naar hver enkelt bliver givet Lejlighed til Udvikling. Mange Menesker er tilbojelige til at være tilbagetrukne. Deres Personlighed gor ikke noget dybt Indtryk, thi de gor intet Væsen af sig selv. Men de ejer skjulte Evner og Gaver, som gennem Udvikling kan gore dem kvalificerede til at udfore et stort Stykke Arbejde. De fleste Mennesker tilhorer denne Klasse. Den forstandige Grensforstander har altid Tillid til sine Medlemmer. Han opfordrer dem til at benytte Anledningerne, som de faar til at udfore et Stykke Arbejde for Kirken. Han hjælper og stotter dem i deres Bestræbelser for at udvikle sig. Ved taalmodigt, taktfuldt og stot Arbejde vil han arbejde hen mod det Maal, at de forskellige Organisationer for eller senere vil blive ledet af dygtige og energiske Ledere.

Lad os erindre, at alle Anledninger, som gives os til at tjene eller arbejde for Kirken, bor benyttes og ikke undgaas eller nægtes. »Barmhjertighed velsigner saavel den, som yder Barmhjertighed, som den, der modtager Barmhjertighed«. Og i Kirkens Arbejde er der virkelig ikke nogen Opofrelse, for det Gode, som man selv modtager fra andre, er altid meget mere værdifuldt end de Tjenester, man gor for Kirken. Saaledes forholder det sig altid, naar Tjenesterne er udfort i Trofasthed og Kærlighed til Sagen. Derfor er det at blive kaldet til at udfore et Stykke Arbejde en meget stor Velsignelse. Om Sandheden af disse Ord vil Herrens trofaste Tjenere kunne vidne. Maa hver enkelt af os udfore vor Del med Glæde.

Joseph F. Merrill.

(Fortsat fra Side 491).

arbeide. Motet blev avsluttet med sangen: »Fader vor i Himlen«.

Takksigelse ved br. Anthon Skjeldam.

Kl. 2 blev et møte avholdt for officerer og intereserte i G. U. F. og Primary. Misjonspresidenten gav råd og veiledning for G. U. F., og str. Merl Knudsen gikk med primary-officerer og intereserte mødre til klasserummene, hvor hun gav en utredning om arbeidet.

Søndag aften kl. 7 blev konferancenmøte avholdt i logelokalet, Tordenskjolds gt. 7. Møtet blev åpnet med sang nr. 6: »Guds ånd som en ild«. Bønn: br. John Øien. Hvorefter koret sang: »Lover Gud«. President Vogeler bød forsamlingen velkommen. Eldste Arthur C. Ridd talte om evangeliets 1ste principper.

Koret sang: »Evige Frelser«. President Vogeler talte om: »Siste dages åpenbaring«. Forstander Sverre Kristiansen talte om: »Nødvendigheten av åndelig føde«. Misjonspresident Milton H. Knudsen talte over emnet: »Guds person«.

Sangen: »Velsing, o Gud, ditt folk«.

Takksigelse ved br. Olav Nilsen.

Som en god avslutning på en helt igjennem vellykket konferance blev en fest avholdt mandag aften. Et godt og avvekslende program, som høstet velfortjent bifall, blev utført under ledelse av sangkoret. Delikate smørrebrød og sjokolade servertes av Kvinneforeningen.

Konferancen har ialt været besøkt av 272 medlemmer + 70 fremmede = 342.

Eldste *Olaf H. Vogeler.*

INVIELSEN AV STAVANGERS NY LOKAL.

7de oktober 1934 er en minnedag for Stavangers gren. Efter mange års lengsel og bønn blev vår drøm et virklighet. Søskende og venner var tilstede og hørte invielsens bønn av pres. Milton H. Knudsen, likeledes hans vidnesbyrd om evangeliets gjengivelse til jorden.

Lokalet var pent smykket med blomster og flag. Sangkoret var på det beste, og når vi sang »O min fader, du som troner« og »Guds ånd som en ild«, var vi fyllt med glede og en virkelig helligdom. Alt var høitidelig og minneværdig.

Pres. Knudsen begynnte hans tale med å bringe hilsninger fra søskende fjernt og nær. Han sa videre, at en ny dag er nu forhånden i Stavangers gren. Mormonismens hensikt er til å bygge karakter. Karakter er evnen til å leve efter klart opfattede og med overbevisning hevdede livsidealer, og det er også å ville nå det høiest mulige livsideal og å ha evne

til å leve op til sitt ideal. Mormonismens lære er til å nå Gudenes stilling, hvor karakter gjelder over alt.

Videre sa han, at Mormonismen er bygget på fortsatt åpenbaring fra Gud. Jesu Kristi Kirke er en gjenoprettet kirke, ikke en ny kirke. Fra Biblen viste han, at Mormons Bok må ventes, at profetene skuede vår dag og spåde om det, som nu skjer. På en tydelig måte viste han, at Joseph Smith var en sann Guds profet, også at Mormons Bok må akcepteres av fornuftigt tenkende menn og kvinner.

Andre talere på møtet var distr.pres. Dean Petersen og elste Ramm Hansen. Elste Julius Larsen og elste Clarence Christensen gav åpnings- og slutningsbønn. *R. H.*

BERGENS DISTRIKTS KONFERANSE

En godt besøkt og i alle deler succesful konferanse blev avholdt i Bergen den 13, 14 og 15 oktober under ledelse av distriktspresident Dean A. Peterson. Misjonspresident Milton H. Knudsen og følgende misjonærer var tilstede: Eudora Knudsen, Ramm Hansen Jr., LeRoy Strand, Clarence Christensen, Julius Larsen og Orson Gundersen.

Gjennem konferansen blev der lagt spesiel vekt på G. U. F. og Primary arbeidet. Aapningsprogrammet lørdag aften var helt overlatt ungdomsforeningene, og deltagerne paa programmet var aktive medlemmer i denne organisasjon. Blandt annet blev følgende interesante emner meget godt behandlet: Fremsigelse og forklaring av det nye 1934—1935 motto; »Ved mit virke vil jeg vise min troskap til kirken«, »G. U. F.'s oprinnelse og historie«, Hjemmets stilling og borgerskapets utvikling gjennem G. U. F.« og »Fritidsprogrammet i G. U. F.«. Møtet sluttet med, at forsamlingen sang G. U. F.'s sang »Fremad gå«.

På prestedomsmøtet søndag morgen presenterte president Knudsen »Ny Åpenbaring«, som nylig er blit trykt paa Norsk, og som vil bli brukt som leksestudium i den Norske misjon for prestedommet. Ved neste møte klokken 10 blev br. Olaf K. Karlsen innsat som distriktspresident ifølge president Merrills ønske om en fulstendig lokal organisering, hvorsomhelt det er mulig i Europa. Programmet dreiet sig mest om primaryarbeidet og nødvendigheten av religiøs trening blandt barn. Et par misjonærer talte og påpekte vore utviklingsmuligheter gjennem kirkens organisasjoner, hvis vi bare ville være »Ordets gjørere og ikke kun dets hørere«.

Et spesielt møte blev avholdt kl. 2 for alle, som var interesert i G. U. F. og Primary. Forsamlingen deltes i to grupper, den ene studerte primary-problemer og den annen studerte fritidsprogrammet i G. U. F. saa som: Drama, Tale og De-

klamasjon; der var anledning til å diskutere de forskjellige punkter. Motet sondag aften var spesielt godt besokt av Hellige, og mange fremmede var tilstede, saa huset var fuldt. Efter et par bemerkninger av nogen misjonærer og den nylig innsatte distriktspresident O. K. Karlsen, blev resten av tiden git til president Knudsens rådighet, som holdt en meget interesant og inspirerende tale om bonnens kraft, guddommeligheten av profeten Josephs misjon. Konferensen blev avsluttet med en meget god fest mandag aften under ledelse av sondagsskolen. Et interesant og avvekslende program blev utfort og en smakful bevertning servert for 125 personer.

Musikken gjennem konferansen blev git oss av Bergens grens sangkor under ledelse av forstander Johan Sætrum og av Bergens grens orkester under ledelse av broder Anthon Andersen.

Dean A. Peterson,
Distriktspresident.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR NOVEMBER.

Hvor er det skont at dvæle ved
vor Frelser, Jesus, som kom ned,
for her paa Jord at lide Nod
og for at taale Sorg og Dod.

KORLEKTIE FOR NOVEMBER.

Senior- og Juniorklassen:

Paulus' Brev til Efeserne 4: 29: »Lad ingen raadden Tale udgaa af eders Mund, men saadan Tale, som er god til fornoden Opbyggelse, for at den kan skaffe den Naade, som hore derpaa.«

Børn over 10 Aar:

Nahums Bog 1: 7: »God er Herren, et Værn paa Nodens Dag, og han kender dem, som forlader sig paa ham.«

Børn under 10 Aar:

Joh. 17: 3: »Men dette er det evige Liv, at de kende dig, den eneste sande Gud og den, du udsendte, Jesus Kristus.«

FOSLAG TIL 2½ MINUTS EMNER.

Senior- og Juniorklassen:

1. Hvilken Betydning har det for os, at vi betaler vor Tiende og vore Ofringer?
2. Kirken som en fuldkommen social Institution.

Børn over 10 Aar:

1. Fortæl om Profeten Esaias.
2. » » » Mika.
3. » » » Zefanias.
4. » » » Habakuk.

Børn under 10 Aar:

1. Hvorledes bliver Jesu Ord forkyndt til alle Mennesker?
2. Hvorledes blev Saulus omvendt?

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

4. November.

PROFETEN NAHUM.

Det er interessant at bemærke, at Profeten Amos begyndte at forkynde Evangeliet i Bethel i det nordlige Kongerige, Israel, profeterede alle Profeterne, at Assyrien med Nineve som dens Hovedstad var den Gidsel, som Gud vilde anvende for at straffe baade det nordlige og det sydlige Kongerige, hvis de ikke omvendte sig fra deres Synder, som i Herrens Øjne var forfærdelige. Hver Gang, for Riget blev angrebet af de brutale assyriske Hære, sendte Herren en eller flere Profeter til dem for at advare dem forud, at de skulde omvende sig og leve et mere retfærdigt Liv, og om de gjorde dette, vilde han bevare dem. I erindrer sikkert, da Assyrerne drog til Jerusalem og slog Lejr omkring Byen og var bestemt paa at ville indtage Staden, at Esaias bad for Byens Befrielse, og at der efter hans Bøn udbrød en Sygdom blandt den assyriske Hær, saaledes at de tilsidst opgav at indtage Jerusalem denne Gang. Vi kommer nu til Profeten Nahum, men vi véd kun meget lidt om ham, for den Bog, som er hans, er kun meget kort. Den synes at være skrevet 606 Aar f. Kr. Dette synes at være sandt, for enten i Aaret 606 f. Kr. eller 607 f. Kr. faldt Nineve og Assyrien og begge Byerne blev lagt øde.

Det er denne Ødelæggelse, som Nahum fortæller os. Han er saa sikker paa Nineves og dens Indbyggeres Fald, at han egentlig kun taler om, at det assyriske Riges Endeligt er lige for Døren. Han siger ikke dette, fordi han hader Assyrien, men fordi han hader dens Synder og Overtrædelser. I sin Dom over dette store Folk siger han (se 3: 18, 19).

Af Historien ser vi, hvor bogstaveligt Nahums Profeti gik i Opfyldelse. En af de interessanteste Profetier, som denne Profet har givet, fortæller, hvorledes det assyriske Rige vilde blive tilintetgjort paa Grund af dets Ugudelighed. Det har formedelst sit syndige Liv selv været Aarsag til dets egen

Ødelæggelse, svækket sig selv, saaledes at det ikke kunde kæmpe mod det babyloniske Rige.

Spørgsmaal.

Hvorledes er Tilstandene i Dag i de forskellige Nationer? Hvorledes er Forholdet mellem de Mennesker, som regerer Nationerne i Dag? Kæmper vi imod Synd, saaledes at vi kan blive stærkere?

11. November.

JEREMIAS, PROFETEN FRA ANATOT.

Det er umuligt at skrive alt om Jeremias og Jerusalem i en Lektie. Det er en Historie, som fremholder den Kendsgerning, at »Syndens Løn er Døden«, og Beretningen om Jeremias kan ikke andet end glæde os og give de svageste af os Haab og Trøst.

Da Josiah var ung, kom han paa Tronen som Konge over Judæa efter Manassas og Amons strenge Regeringsaar. Vi erindrer sikkert, at han formedelst de tidligere omhandlede Profeters Hjælp var begyndt at gøre forskellige Forbedringer i Landet og for Folket. Han forbød dem ogsaa at tilbede Afguden Baal, og Guds Ord blev forkyndt af hans Profeter. Forholdene bedredes med Tiden betydeligt, men endnu var Moralen meget lav. Omkring den sidste Tid af Josiahs Regeringstid oprejste Gud endnu en Profet, Jeremias. Han var født og opdraget i Aanatot, som ligger lidt nord for Jerusalem. I Dag er det en smudsig Araberby, saa man ikke synes at kunne forstaa, at den skulde have givet Verden en Mand, som udførte en meget stor Mission i Herrens Tjeneste.

Da Herren kaldte Jeremias og bad ham forsøge at frelse Judæa, kendte han sine egne Svagheder og svarede straks: »Ak, Herre, Herre, se jeg forstaar ikke at tale, jeg er saa ung.« Hvor lig var han ikke Moses ved at give dette Svar. Det er besynderligt, hvilke Mænd Gud kalder i sin Tjeneste. Alder, Lærdom eller Udseende har intet at sige, naar Gud udpeger sine Budbærerer. Det vigtigste er at finde et virkeligt levende Vidne, han kender vore Hjerter og vor Sjæl, og det er disses Indhold, hvorpaa han kender de rette Budbærere. Jeremias modtog Kaldet og begyndte straks sit Arbejde. Det er troligt, at han ikke var gift, for en Gang sagde Gud, at paa Grund af de Følger, som vilde komme over Jerusalem, om den ikke omvendte sig, skulde han ikke gifte sig. (16: 1—9).

Hele sit Liv opofrede han for andre, og han led for deres Synder og den Dom, som skulde komme over dem. Jeremias' Sorger og Bekymringer var ikke en Følge af hans egne Over-

trædelser, men mest paa Grund af hele Folkets Ugudelighed, for han elskede sit Folk og deres Gud, og han elskede sit Land, og naar Sygdom, Uheld og Elendighed kom over dem, som han elskede, led han.

Jeremias begyndte sit Arbejde i den sidste Del af Joseahs Regeringstid, han, som ivrigt forsogte at reformere Folket ved Profeternes Hjælp. Det var derfor et stort Slag, da han dræbtes i en Krig med en ægyptisk Hær Aar 609 f. Kr. Efter Tabet af den ledende Kraft, som Josiahs havde været for dem hele sit Liv, blev Folket, under uduelige Konger, som hurtigt efterfulgte hinanden, værre, end de nogensinde for havde været. Dette kunde Jeremias jo ikke forhindre, men det var dog hans Pligt at fortælle om den forestaaende Ødelæggelse. Hvad vilde I synes om at skulle gore dette?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

4. November.

HVORLEDES EN GOD KVINDE ATTER BLEV KALDT TIL LIVE.

Ap. G. 9: 32—43.

Naar Menneskene behover Hjælp, beder de til Gud. Hvert lille Barn sporger ofte sine Forældre om noget, som det gerne vil have, og ofte svarer Forældrene saaledes: »Ja, mit Barn, vi vil give dig, hvad du onsker, for du er et godt Barn, som kun onsker at gore, hvad Fader og Moder siger, saa naturligvis er vi glade for at give dig det, du beder om.«

Gud, vor himmelske Fader, foler overfor os alle akkurat, som Forældre foler overfor deres Born. Han er altid glad for at give sine Born, som er gode, hvad de beder ham om.

Jesus, Peter og andre Apostle vidste, at Gud gerne vilde hjælpe os alle, saa naar de behovede Hjælp, henvendte de sig altid til ham. Nu, efter at Jesus havde forladt dem, var de Ledere for Kirken, og de gik fra By til By og besogte og opmuntrede de Hellige, og vor himmelske Fader hjalp dem, saa at de kunde hjælpe Folket, akkurat som Jesus gjorde, da han var iblandt dem.

En Gang, da Peter var i en By nær ved Kysten, saa han en Mand, som ikke kunde gaa, og han horte, at han havde været syg i 8 lange Aar. Da Peter saa ham, bad han Gud hjælpe sig, og han sagde: »Jesus Kristus kan helbrede dig. Staa op og red selv din Seng.« Og han stod straks op. Da denne Gerning rygtedes i Byen, var der mange, som sluttede sig til Kirken.

I en anden By i Nærheden levde en meget god Kvinde, som

gav mange Gaver og Almisser til de fattige, og alle, som kendte hende, elskede hende. En Dag blev hun syg, og denne Tilstand forværredes, indtil hun tilsidst døde. Dette var et haardt Slag for hendes Venner, og da nogle hørte, at Peter var i Nærheden, sendte de Bud efter ham og bad ham komme straks.

Da han kom til hendes Hjem, saa han mange Mennesker staa og græde, og da de sørgende saa Peter, gik de hen til ham og viste ham alle de Kjortler og Kapper, som den gode Kvinde havde forarbejdet til dem, og de tilføjede: »Hun var saadan en god Kvinde.«

Men Peter blev bevæget over deres Sorg og bad dem gaa ind i et andet Værelse, og han faldt paa Knæ og bad til Gud om at hjælpe sig, og bagefter vendte han sig til det døde Legeme og bød den gode Kvinde at staa op. Hun aabnede straks sine Øjne, og da han tog hende ved Haanden, stod hun op, og han kaldte paa de Hellige og Enkerne og fremstillede hende levende for dem.

Da blev der stor Glæde blandt dem alle, og de løb straks hen og fortalte deres Venner, hvad der var sket, og efter dette troede mange paa Herren.

11. November.

HVORLEDES FÆNGSLETS PORTE BLEV AABNET.

Sidste Gang hørte vi, hvorledes Gud hørte Peters Bøn for en god Kvinde. I vor Historie i Dag er det Peter, som behøver Hjælp. De samme Mennesker, som havde forfulgt og mishandlet Jesus, forfulgte ogsaa Apostlene, og da de opdagede, at mange Mennesker sluttede sig til Apostlene, blev de endnu mere vrede, da de frygtede, at de Hellige vilde straffe dem, hvilket de jo egentlig fortjente. Paa samme Tid regerede en Konge, som holdt mest af at gøre Jesus og hans Apostle al den Skade, han kunde, og da han opdagede, hvilken Glæde det vakte hos de ugudelige, da han dræbte en af Jesu Apostle, Johannes, besluttede han sig til at gøre noget lignende snart igen, og derfor lod han Peter tage til Fange og sætte i Fængsel, og han lod sætte 4 Hold Soldater til skiftevis at holde Vagt i 3 Timer ad Gangen. Han var tilmed bundet i Lænker. Paa denne Maade skulde man ikke tro, at det vilde lykkes ham at komme fri.

Men de Hellige bad for ham — i alle Byer bad man Gud om at beskytte ham, og Gud viste saa, at han er stærkere, end Kongen havde tænkt.

Den sidste Nat, før Peter skulde have været henrettet, viste vor himmelske Fader sin Magt. Medens Peter sov, viste en Engel sig for ham, et Lys straalede ind i Fangerummet, og

Engelen kaldte paa ham og sagde: »Staa op i Hast.« Peter stod straks op, og Lænkerne faldt ham af Hænderne. Derpaa sagde Engelen: »Bind op om dig og bind dine Sandaler paa følg mig.« Peter fulgte Engelen, og han vidste ikke, at det, som skete ved Engelen, var virkeligt, men mente, at han saa et Syn. De gik saaledes fra Værelse til Værelse, indtil de naaede Fængslets store Jernport; men de var knap nok naaet dertil, for den aabnede sig — Peter kunde ikke se de Hænder, som aabnede den —, og de kom ud paa Gaden, men snart efter skiltes Engelen fra ham. Da kom Peter til sig selv, og han forstod, at han nu var ude af Fængslet, og han sagde: »Nu véd jeg i Sandhed, at Herren udsendte sin Engel og udfriede mig af Herodes' Haand,« og han takkede Herren derfor.

Da han havde besindet sig, besluttede han sig til at gaa til Marias Hus, hun, som var Moder til Johannes, hvor mange var forsamlede for at bede for ham. Da han bankede paa Døren til Portrummet, kom en Pige ved Navn Rhode og aabnede Døren, men da hun saa Peter, blev hun saa overrasket, at hun straks løb tilbage for at fortælle, at Peter stod udenfor, og saa overrasket var hun, at hun ikke tænkte over at lukke ham ind. Da hun kom og fortalte dette, vilde de ikke tro hende, men hun paastod, at det dog var Tilfældet, og da Peter blev ved at banke, gik de ud og blev glade ved at se, at det virkelig var sandt.

Peter fortalte dem saa, hvorledes Gud havde hørt hans og deres Bønner, og derefter drog han til et andet Sted, da Fangevogterne og Soldaterne ledte efter ham, men det var ikke muligt for dem at finde ham. Saaledes forstaar vi, at Gud har en større Magt, end vi Mennesker ofte tror.

KRISTI KOMME.*

Vi tror . . . . at Kristus vil personlig regere paa Jorden o. s. v. (9. Trosartikel). »I gallilæiske Mænd, hvorfor staar I og ser op imod Himmelen? Denne Jesus, som er optagen fra eder til Himlen, skal komme igen paa samme Maade, som I have set ham fare til Himmelen.« (Ap. G. 1: 11). Saaledes talte de hvidklædte Engle, da den opstandne Kristus fo'r til Himmels fra deres Midte paa Oliebjerget. Denne Forklaring er bestemt, utvetydig og let at forstaa. Jesus Kristus vil komme igen »paa samme Maade«, som han opfo'r til Him-

* Lektie for Præstedømmet, 2. Uge i November.

mels, altsaa med et materielt Væsen, en levende Personlighed med et følbart Legeme af Kød og Ben.

Virkeligheden af Herrens fremtidige Komme er stadfæstet formedelst Profeternes Ytringer, baade før og efter han forkyndte Evangeliet her paa Jorden, og dertil kommer hans egne tydelige Erklæringer. Bemærk Matt. 16: 27 og Mark. 8: 38.

Mesteren har instrueret sine Apostle saa nøje med Hensyn til sin Død og hans Tilbagekomst til Jorden i Magt og Herlighed, at de ivrigt bad ham oplyse dem om Tiden og Tegnene paa hans Komme (se Matt. 24. Kapitel). Trods al den Forklaring forstod Apostlene ikke den fulde Betydning af hans Forklaring, men dette kunde dog ikke undskylde dem, om de havde været tvivlende om hans Komme som Dommer, Herre og Konge. I Apostlenes Tid blev Kristi Komme forkyndt med Eftertryk saaledes, at det baade var inspirerende og overbevisende.

Til Nephiterne prædikede den opstandne Kristus Forløsningens Evangelium, »og han forklarede alle Ting, lige fra Begyndelsen indtil den Tid, da han skulde komme i sin Herlighed. (3. Nephi 26: 3).

Følgende Spørgsmaal har for hver enkelt af os stor Betydning: Hvornaar kommer Kristus? Hvad er Hensigten med hans Komme?

Datoerne for Kristi Komme har aldrig og vil aldrig blive aabenbaret Menneskene. Lige før Jesu Opstandelse sagde han selv, at han ikke vidste det (se Mark. 13: 32).

Til os har Faderen i de sidste Dage erklæret: »De gjorde mod Menneskenes Søn, som de lystede, men han har faaet Magten ved Guds Herligheds højre Haand og regerer nu i Himlen og vil regere, indtil han nedstiger til Jorden for at lægge alle Fjender under sin Fødder, hvilken Tid er nær for Haanden. Jeg, din Herre Gud, har talet det, men Timen og Dagen véd intet Menneske, ej heller Englene i Himlen, ej heller skulle de vide det, førend han kommer.« (Pagtens Bog 49: 6—7). Naar Kristus kommer, vil han komme med Magt og i stor Herlighed. For de, som ikke venter ham, vil han komme hurtigt og uventet, lignelsesvist som en Tyv om Natten (se Matt. 24: 27).

Ved Frelserens Komme vil en almindelig Opstandelse finde Sted for de Retfærdige, og mange af de Mennesker, som endnu lever i Kødet, vil blive forandret, saaledes at de fra at være dødelige skal have gennemgaaet en Forandring, saaledes at de saa er udødelige (se desangaaende 1. Thes. 4: 14—17 og Pagtens Bog 88: 95—97).

Saa vil det forudforkyndte Tusindaarsrige blive oprettet,

hvor Kristus personligt vil regere iblandt Menneskene og regere som Herrernes Herre og Kongernes Konge.

Spørgsmaal.

1. Paa hvilken Maade vil Kristus komme igen?
2. Har Menneskenes Handlinger nogen Indflydelse paa, hvornaar dette skal ske?
3. Hvad er de Tegn, som forvisser os om hans Komme?
4. Vil hans Komme være for eller efter Tusindaarsriget?
5. Hvornaar vil den almindelige Opstandelse finde Sted med Hensyn til Kristi Komme og Tusindaarsriget?

KRONET MED HERLIGHED.

Fortælling af *Nephi Anderson.*

Oversat af *John S. Hansen.*

(Fortsat.)

Den Læsende fuldendte ikke Sætningen, men lagde Avisen fra sig og saa ud af den aabne Dør. Han var tavs i nogen Tid; lidt efter vendte han sig om og sagde:

»Brødre, tak Gud for, at I lever i Jordens Millennium. Mit Hjerte bliver sygt ved at tænke paa de Begivnheder, som den Gang fandt Sted. Jeg lærte min Lektie i en haard Skole; men Gud har været god imod mig. Han kendte mig hele Tiden, og han har netop givet mig, hvad jeg trængte til. Skal vi besøge Skolebygningerne? Skal vi gaa og se Børnene, som vokser op uden Synd til Frelse? Kom med mig.«

Fra Værelse til Værelse, fra Bygning til Bygning gik de. Børn, Børn alle Vegne — sunde, dejlige Børn. Aa, det var et herligt Syn! Lyt! De synger — et Tusinde friske Barnestemmer; hvilken Musik!

»Er der specielle Besøgende i Dag?« spurgte Paulus.

»Ja, lad os gaa udenfor, hvor vi kan faa dem at se.«

De traadte ud paa en Altan, hvor de kunde se en mægtig Børneskare forsamlet paa den store Græsplæne. De sang en Velkomsthymne, og ude mellem Træerne saa man tre Mænd nærme sig. Børnene gjorde Plads for dem, og de gik over mod Bygningen.

»Se godt paa dem, idet de gaar forbi,« sagde Læreren; »I vil maaske genkende dem.«

De gik med Ungdommens Spændstighed, uagtet deres Haar var hvidt som Sne. De smilte til Børnene, idet de gik forbi.

»To af Ansigterne synes mig bekendte« bemærkede Remand, »men den tredie er fremmed. Men, men —«

»Men De ventede ikke at se George Washington og Martin Luther i Kodet vandre omkring og tale som andre Mennesker?«

»Aldrig.«

»Det er dem.«

»Og den tredie?«

»Det er Sokrates.«

»Hvad er deres Mission?«

»De er nu ved at tale til Børnene. De har været til Stede i Profeternes Skole hele Morgenen, og nu kommer de fra Højskolen derovre. De indser, hvilke Fordele vore Dages Skoleelever har.«

»Har Guds Kundskab ophøjet Menneskene saaledes, at de kan omgaas opstandne Væsener?«

»Deres Øjne bedrager Dem ikke,« var Svaret.

»Nu maa jeg gaa,« sagde Læreren. »Farvel og Fred være med eder.«

Han gik ind i Huset igen, og de saa ikke mere til ham.

III.

»Thi alle Dyrene i Skoven høre mig til, Dyrene paa Bjergene i Tusindtal . . thi Jorderige hører mig til og dets Fylde.« — Ps. 50: 10, 12.

Kongen af Polen og hans Ledsager tilbragte Natten i et Hotel i Byen. Tidligt den næste Morgen kom Paulus igen for for at hente dem.

»Hvad ønsker I at se i Dag?« spurgte han.

»Tag os til nogle af eders Værksteder og Fabrikker,« svarede Kongen; »vi vil gerne vide lidt mere om eders sociale og industrielle Forhold, hvorom vi har hørt Tale.«

INDHOLD:

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: ALMA L. PETERSEN, Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: MILTON H. KNUDSEN, Wergelandsvei 7, Oslo.
Trykt hos F. E. Bording A/S.